

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Nettointäkt av villa, uthyrd till sjukhem, beräknades ej med tillämpning av schablonmetoden

Nettointäkten av en W tillhörig villafastighet hade av PN beräknats till 10.936 kr enligt bestämmelserna i 24 § 1 mom och 25 § 1 mom KL, medan fastighetsägaren i sin självdeklaration 1961 beräknat inkomsten av fastigheten enligt den sk schablonmetoden, varvid uppkommit ett underskott av 324 kr.

I besvär hos KR yrkade W, att inkomsten måtte beräknas enligt schablonmetoden.

TI yttrade bl a följande. Omkring okt. 1959 hade villan (i möblerat skick) uthyrts till en person, som i densamma öppnat enskilt sjukhem, vilken verksamhet bedrivits till den 30 sept. 1961, varefter villan uthyrts i möblerat skick för bostadsändamål. Hyrorna hade uppgått till 3.000 kr under tiden okt.—dec. 1959, 13.280 kr under 1960 och 10.800 kr under 1961. Den utövade verksamheten hade uppenbarligen varit att hänföra till rörelse och då uthyrningen för dyl ändamål avsett längre tid, hade PN:s åtgärd att inte beräkna inkomsten av fastigheten enligt schablonmetoden varit riktig.

Genom utslag den 3 febr. 1964 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Konditors beklädnadsbidrag

En konditor E hade under år 1960 från sin arbetsgivare uppburit 132 kr såsom beklädnadsbidrag.

Då E underlåtit deklarerera detsamma, höjde TN hans inkomst med 132 kr.

Under förmenande att beloppet avsåg sk trivselförmån yrkade E hos PN, att detsamma inte måtte upptagas till beskattning.

PN lämnade emellertid E:s talan utan bifall, varför denne fullföljde sin talan hos KR.

Genom utslag den 5 febr. 1964 förklarade KR bidraget — som utgått i penningar — inte utgöra sådan trivselförmån, varom förmåles i 32 § 3 mom. sista st KL och ej heller av annan grund vara fritaget från beskattning; för E:s kostnader för tvätt och strykning av kläder, som bidraget syntes vara avsett att täcka, ägde han icke rätt till avdrag.